

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۹ تیر ۹۰

هفته‌ی بیست و پنجم (زمان برداشت محصول)

۱۸ شعبان ۱۴۳۲ (هفته‌ی سوم ماه شعبان)

آخرین خطبه‌ی سایت را با حمد و ثنای پروردگار عالم به انتها می‌بریم که امید رستگاری را در جانمان با امر به بازگشت و جبرانِ غفلت‌های عمرمان قرار داد.

در آغاز، سؤال کرده بودیم ستمکار کیست و با طبقه بندی و آگاهی هر گروه سنی از نهانِ جانشان، در نموداری باطنِ ناشناخته‌شان را به نمایش گذاشتیم؛ شاگردان با پاسخ‌هایشان، به عمق اشکال‌های جانشان آگاه شدند و اکنون، زمانِ برداشت محصول است، آنچه را که در هفته‌ها کاشتید باید درو کنید؛ اگر رسیدگی خوبی به باغچه‌ی پر رمز و رازتان کرده‌اید، امید به برداشت محصولی مرغوب و فروشش در بازار، به قیمتِ عالی دارید پس برداشت محصول را آغاز کنید و زمین را برای برداشت بعدی، شخم بزنید.

امر کرده بودیم، متاعِ اصل را به بازار فروش بیاورید؛ همگان، نظری به باطنِ وجودی‌شان کردند، زمینِ جان را حفاری نمودند، اول با ابزاری ساده شروع کردند و سپس به ابزارِ پیشرفته متوسل شدند تا کار، سریع‌تر تمام شود و به نتیجه‌ی حفاری برسند و آنچه را که دوست دارند از میانِ جنس‌ها انتخاب کنند و بقیه را که از نظرِ خودشان، آشغال محسوب می‌شود، بیرون بریزند پس تمام شاگردان، متاعی گران‌بها را به سایت معرفی کردند و حالا منتظرند تا راهِ حفاریِ جانشان را به آن‌ها آموزش دهیم.

پروردگار عالم در کتاب آسمانی فرمود: ﴿ای کسانی که ایمان آورده‌اید، پا، جا پای شیطان نگذارید تا شما را همانند پدرتان از بهشت موعود براند﴾ اگر کسی قدرت تشخیص مکر شیطان را داشت دیگر نیازی به سفارش پروردگار نبود پس هر لحظه امکانِ رفتن در مسیرِ نفس اماره وجود دارد و باید با سپرِ هدایت در مقابلش ایستاد و او را مغلوبِ میدان مبارزه نمود و ایمان، سپر دوم است که باید در مقابلش گرفت و

آن را طوری تقویت نمود که ضعفی در بازوی حق به وجود نیارد و جان انسان، حصار محکم باشد در مقابل امتحانات الهی و سپر بعدی، جهاد است. اگر میدان را در اختیار بگیرید شهادت، زیباترین متاع پروردگار است.

با پرسش و پاسخ‌های درس‌های گذشته، آماده شده‌اید تا مهر محک جانتان را بردارید و آن را با آخرین درس، مهر کنید و به بایگانی عملتان بفرستید؛ مطمئن باشید، تلاش چندین هفته‌ای‌تان را در معرفت جانتان مشاهده خواهید نمود و چه بخواهید و یا نخواهید آنچه مقدر در سرنوشتتان است را در تلاشتان به طرف الیه راجعون خواهید دید پس به اقیانوسی متصل شوید که انشعاباتش را جز دریایی خروشان نمی‌پسندد و عمق و پرآبایش را نشانه‌ی اتصالاتش می‌داند، از این اتصال، جدا نشوید که رودی کوچک و در معرض انقراض قرار می‌گیرید.

زمان، هشدار است که همواره آغاز و پایانی را در خود دارد؛ آغازش، اگر با رضایت الهی باشد پایانش هم مانند آغاز است پس پایانی وجود ندارد فقط زمان، بهانه‌ای است تا مزرعه‌ی جانتان به برداشتش بها دهد.

شکر و سپاس خالق را سزااست که همواره در گنجینه‌ی غیب را با هدایتش بر بندگانش گشود تا هنرمندان، نقشش را به جان بخرند و متاعش را گران‌بهارترین متاع بدانند؛ از بازارش غافل نشوید، بروید و از آنچه می‌فروشند بازدید کنید، بخرید و منتظر باشید تا برای فروش، دعوت شوید.

والسلام

اللهم عجل لوليک الفرج